

Wstęp

Korzenie selera narażone są na żerowanie nicieni pasożytniczych występujących w glebie. Wśród nich istotne znaczenie mają: guzak północny (*Meloidogyne hapla*), szpilecznik baldasznik (*Paratylenchus bukowinensis*) oraz korzeniaki (*Pratylenchus spp.*). W latach 2013-2015, we współpracy z Głównym Inspektoratem Ochrony Roślin i Nasiennictwa, przeprowadzona została lustracja upraw selera w celu ustalenia pasożytniczej nematofauny zagrażającej tej uprawie.

Materiał i Metody

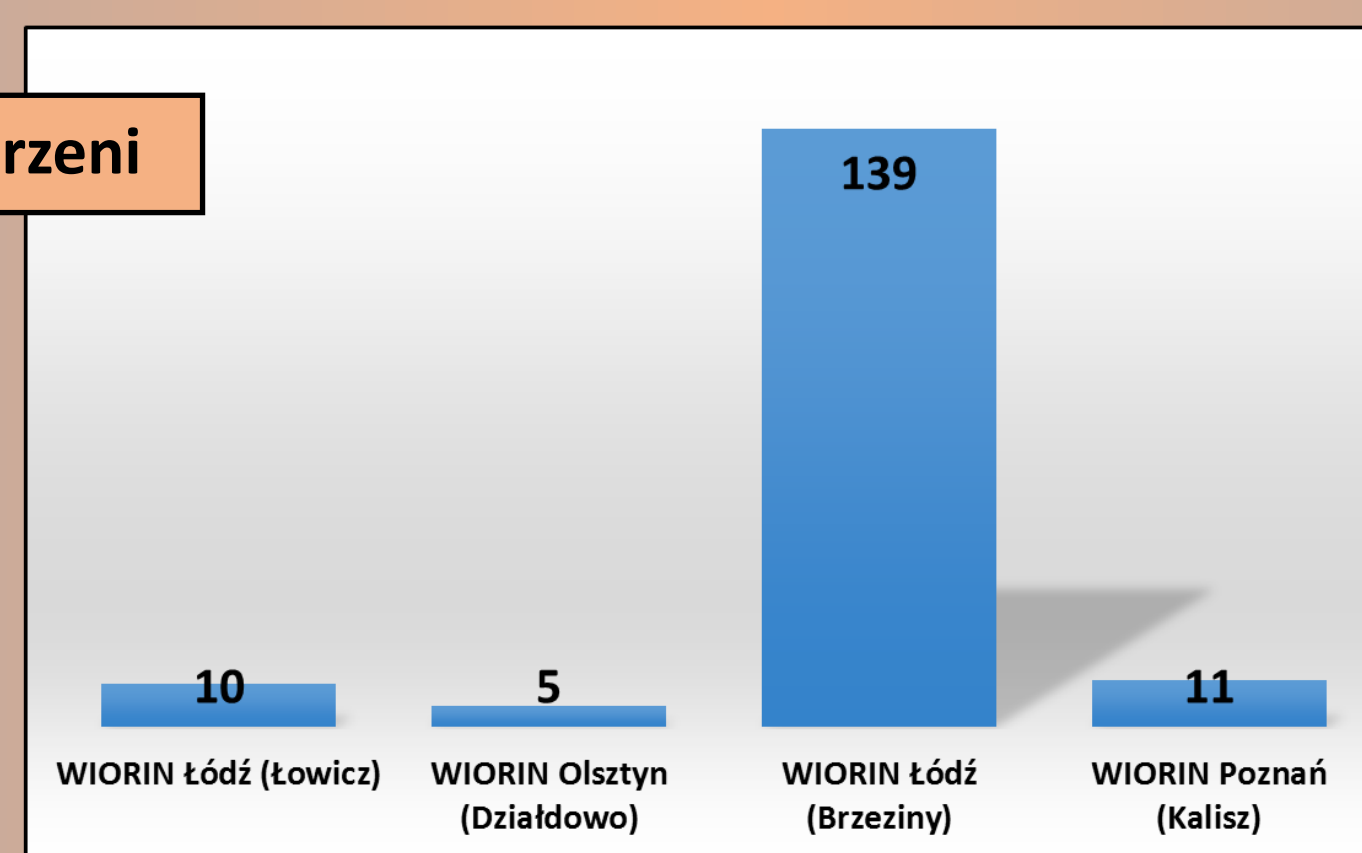
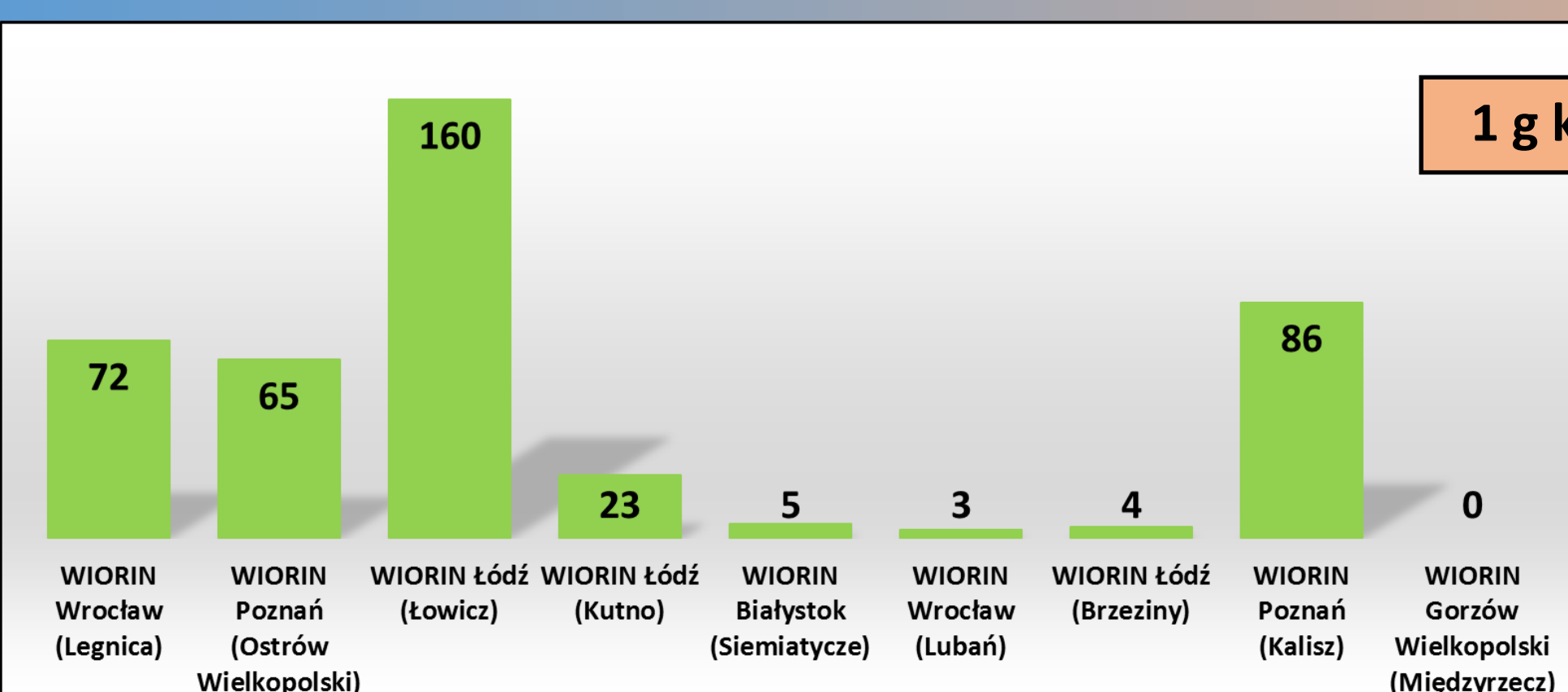
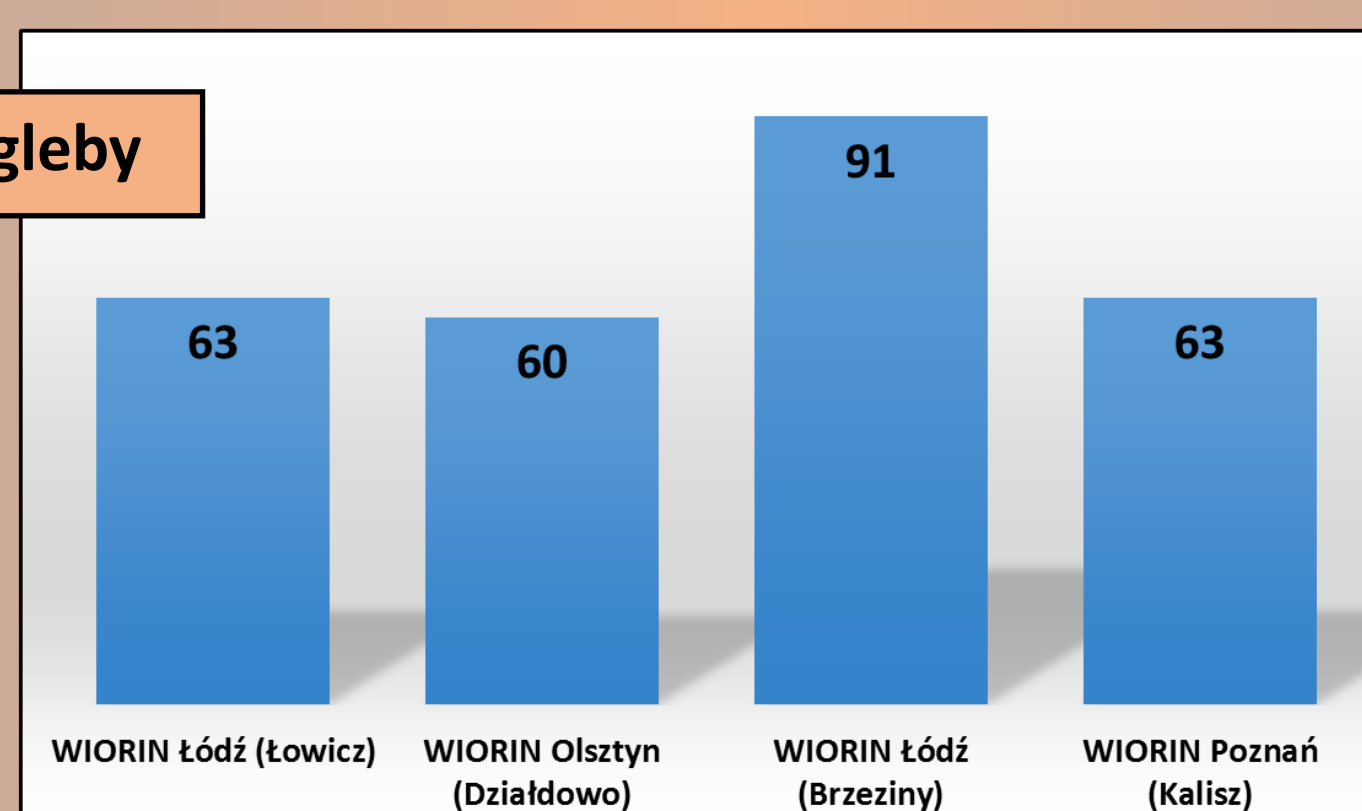
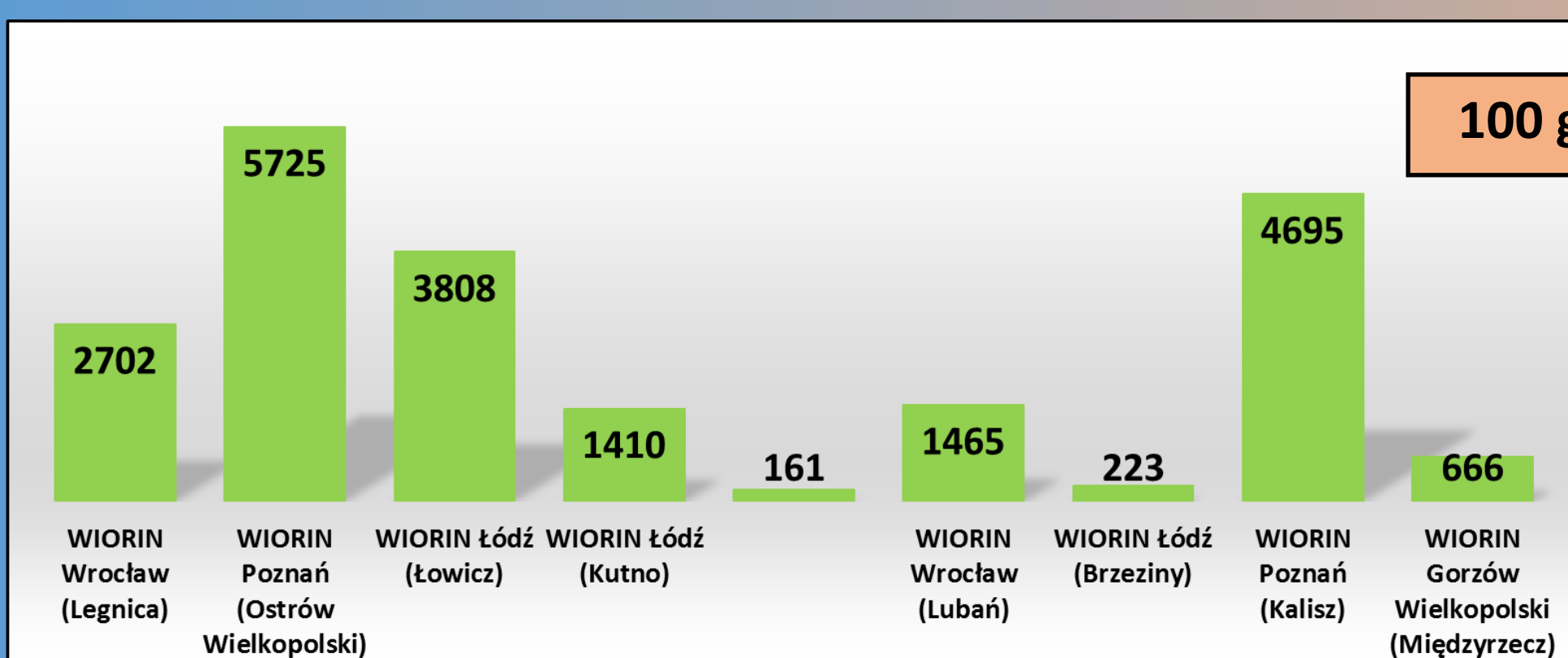
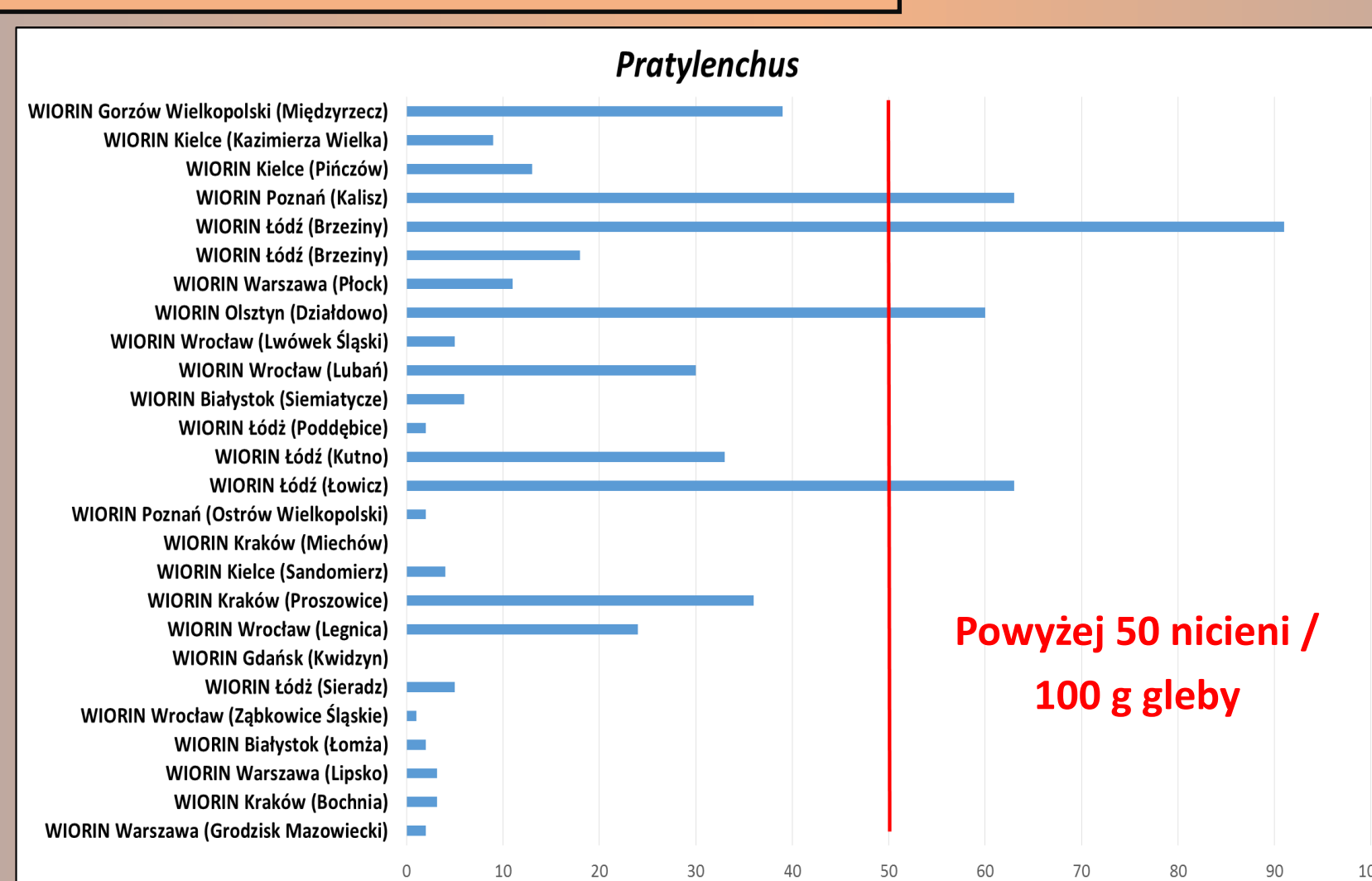
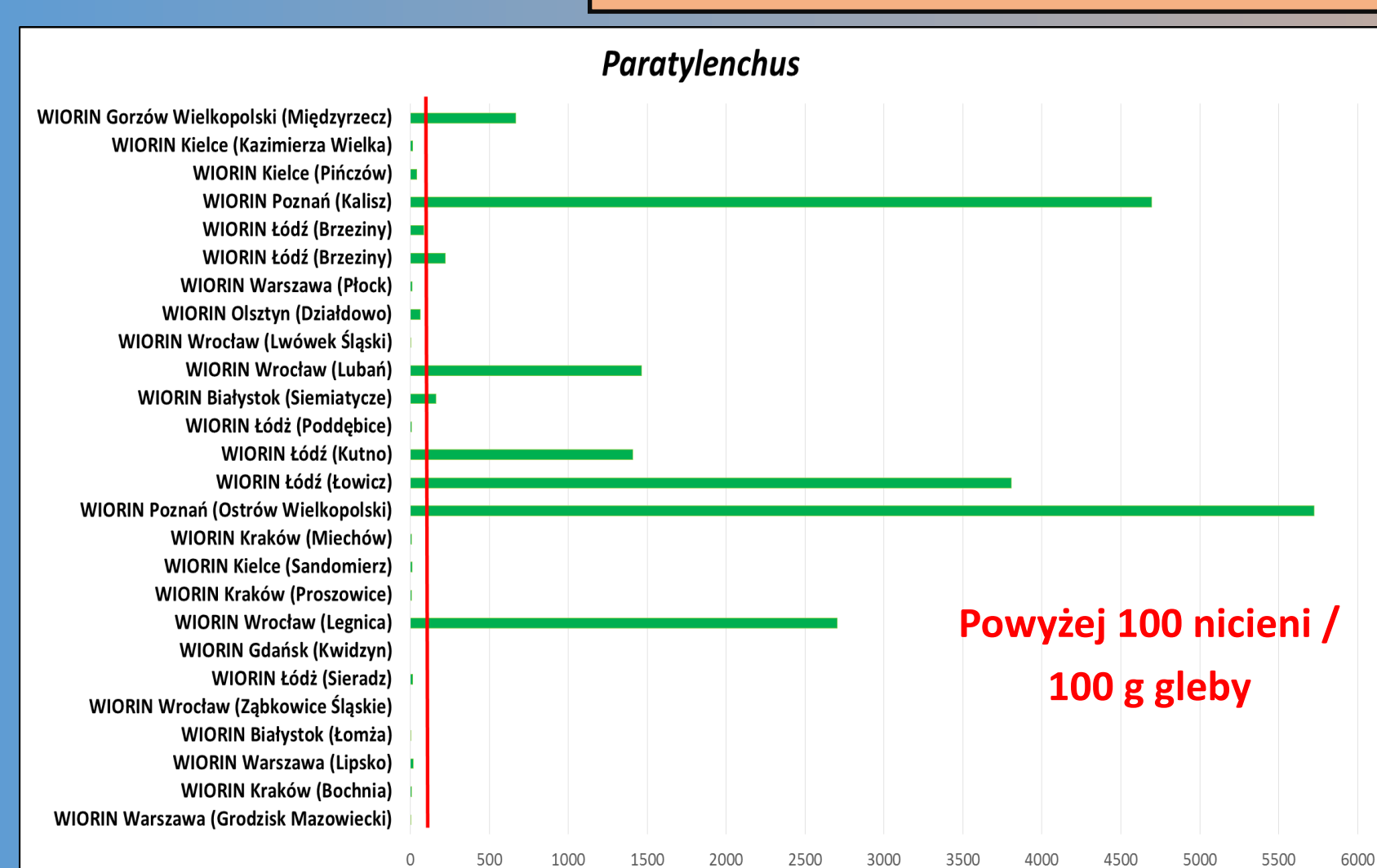
W 2014 roku Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Roślin i Nasiennictwa przesłały 26 prób z 10 województw. Materiał do badań (gleba, korzenie oraz liście) w kierunku obecności nicieni pasożytniczych pozyskiwano w terminie od lipca do listopada. W próbach glebowych i korzeniowych oceniano występowanie nicieni pasożytniczych z uwzględnieniem: szpileczników (*Paratylenchus sp.*), spiralników (*Helicotylenchus sp./ Rotylenchus sp.*) guzaków (*Meloidogyne sp.*), długaczy /sztylaków (*Longidorus sp./ Xiphinema sp.*), krępaków (*Trichodorus sp./Paratrachodorus sp.*), masywków (*Criconematidae*), korzeniaków (*Pratylenchus sp.*) oraz nitków (*Belonolaimidae*). Z kolei w próbach liściowych zwracano uwagę na niszczyka zjadliwego (*Ditylenchus dipsaci*) oraz węgorzków (*Aphelenchoides sp.*).

Tabela. Wykaz prób przesłanych przez Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Lp.	WIORIN	delegatura	liczba przystanych prób
1	Białystok	Łomża	1
		Siemiatycze	1
2	Gdańsk	Kwidzyn	1
3	Gorzów Wielkopolski	Międzyrzecz	1
4	Kielce	Kazimierza Wielka	1
		Pińczów	1
		Sandomierz	1
5	Kraków	Miechów	1
		Proszowice	1
		Bochnia	1
6	Łódź	Brzeziny	2
		Poddębice	1
		Kutno	1
		Łowicz	1
		Sieradz	1
7	Olsztyn	Działdowo	1
8	Poznań	Kalisz	1
		Ostrów Wielkopolski	1
9	Warszawa	Płock	1
		Lipsko	1
		Grodzisk Mazowiecki	1
10	Wrocław	Lwówek Śląski	1
		Lubań	1
		Ząbkowice Śląskie	1
		Legnica	1

Liczebność nicieni z rodzaju *Paratylenchus* i *Pratylenchus* w 100 g gleby

Wnioski

- Na podstawie analiz liści stwierdzono, że uprawy selera nie są zasiedlone przez nicienie pasożytnicze związane z częścią nadziemną roślin.
- Po przebadaniu korzeni i gleby stwierdzono, iż w uprawie tej występują głównie nicienie z rodzaju *Pratylenchus* i *Paratylenchus*.
- Stwierdzenie liczebności szpileczników przekraczającej 100 osobników/100 g gleby wskazuje na istotne zagrożenie upraw selera przez te nicienie.
- Wraz z występowaniem dużych populacji szpileczników niekiedy notowano zwiększoną liczebność korzeniaków, co może być związane z podatnością odmian na oba te szkodniki i ich podobnymi wymaganiami środowiskowymi.
- Uprawy selera wymagają prowadzenia monitoringu występowania nicieni pasożytniczych.